

Fordelen av Guds Sønn til oss # 8.

Vitne på innsiden

Rev. Brian Kocourek

1 Joh 5,10 *Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet i seg selv. Den som ikke tror Gud, har gjort Ham til en løgner, fordi han ikke har trodd det vitnesbyrdet som Gud har vitnet om Sin Sønn.*

Den syvende gode eller løfte fra Gud til oss angående vår tro på Hans Sønn er, at vi er gitt en spesial vitne i oss selv om dette slektskapet.

Dette verset har to deler. Det ene taler om En Vitne som er av Den Hellige Ånd, og deretter taler det om et vitnesbyrd som Gud gav oss angående Hans Sønn.

Jeg ønsker å fokussere våre tanker på den første halvdel: *"Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet* i seg selv."*

*På engelsk: vitne.

Vi ser her igjen at ordet har er oversatt av det greske ord "ekko." Så oversettelsen skulle har vært slik: Den som tror på Guds Sønn, ekkoer vitnesbyrdet i seg selv."

Vi forstår at det er et forskjell mellom en vitne og SELVE VITNE. For SELVE VITNE er den Hellige Ånd Selv.

1 Joh 5,6 *Og Ånden er den som vitner, for Ånden er sannheten.*

Vi tenker som regel at en vitne er en person, et annet menneske. Men Johannes forteller oss i **1 Joh 5,9** Hvis vi tar imot vitnesbyrdet fra mennesker, er Guds vitnesbyrd større.

Kunne det bli et større vitne enn vitnesbyrdet fra Guds Ånd.

For å kunne forstå hva Johannes forteller oss her, når han sier: *"Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet* i seg selv,"* må vi gå til Romerne for å få svar.

Rom 8,16 *Ånden Selv vitner* med vår ånd at vi er Guds barn,*

* eller bekrefter

Om vi ikke passer på her kommer vi til å lese det motsatte av det som står her. Mange Kristne har så misforstått dette verset at det er blitt til deres eget undergang. Dette fordi de har lest dette nøyaktig motsatt av det som står der og slik plasserer de vekten på hva de føler og hva de vitner i seg selv istedenfor om hva Gud vitner i våre hjerter. Mange tar feil av deres egen stemme på innsiden og innbilder seg da at dette er Den Hellige Ånd Vitnesbyrd til dem. Skjønt de er aktive og som Br. Branham sier, skjønt de er oppriktig, sier Guds Ord at de tar oppriktig feil.

Det er grunnen til at når vi leser dette Skriftstedet, må vi forstå at det ikke er tale om at vår ånd vitner om noen ting og enda mindre om Guds Ånd. Her står tvert imot: Ånden (som vi vet taler Den om Guds Ånd, fordi det finnes kun en ånd, og det er Den Hellige Ånd.) Og Paulus sier: *Ånden Selv vitner med vår ånd at vi er Guds barn.* Og her står Ånden Selv da taler det her om Guds Ånd og ikke om en annen ånd men Den Ene Guds Ånd. Det står ikke Guds Ånd og min ånd, og her står så absolutt ikke at min ånd vitner om noen ting, men det sier os klart og tydelig at Guds Ånd alleene vitner med vår ånd.

Her må vi ikke se etter hva vi gjør, heller ikke må vi se etter hva vi oppfatter, heller ikke hva vi føler i vår egen ånd, fordi vår ånd har ingenting å gjøre med dette verset i den forstand at dette verset ikke taler om at vår ånd vitner om noe, men heller taler det om at Guds Ånd er den som vitner om hva som foregår i vår ånd. Det taler om hva Gud Selv i Hans Ånd er vitne til.

Paulus sier i *Gal 6,3 For om noen mener om seg selv at han er noe, når han ikke er noen ting, bedrar han seg selv.* Du skjønner at det er ikke viktig for Gud om hva du tror, men det som er viktig er hva som Han tror.

I 1 Joh 1,7 leser vi: 7. Men hvis vi vandrer i lyset, slik Han Selv er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu Kristi, Hans Sønnns blod rensar oss fra all synd. 10 Hvis vi sier at vi ikke har synd, bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss. 9 Hvis vi bekjenner våre synder, er Han trofast og rettferdig, så Han tilgir oss syndene og rensar oss fra all urettferdighet. 10 Hvis vi sier at vi ikke har syndet, gjør vi Ham til en løgner, og Hans ord er ikke i oss.

Disse som leser *Rom 8:16 feil: Ånden Selv vitner med vår ånd at vi er Guds barn.* De leser det slik: Vår ånd selv vitner med Ånden at vi er Guds barn. Problemet er at mange mennesker mens de leser dette feil forsøker å overbevis seg selv at det er deres eget ånd som vitner med Guds Ånd og slik blir de noe.. De ønsker ikke å ta imot Guds Suverenitet, i dette tilfelle at Han ikke trenger oss. Tvert imot, ved å anta at det er deres egen ånds vitnesbyrd og deres eget valg gjør de Åndens Vitnesbyrd til ingenting og også valget som bare er reservert til Gud. Fordi hva er dit valg verd om det ikke er Guds valg, og hva nytte er det at du vitner i din ånd at du er noe som Gud ikke har lagt deg til.

Tror du at det er i orden bare fordi du føler at det er i orden? Grisevask. En fortalte meg engang at det var ok for Gud å skille seg og gifte seg med en annen kvinne som hadde vært gift flere ganger fra før av, dette fordi han følte at det var i orden. Han sa at Guds Ånd vellet seg opp da han kysset henne og det er grunnen til at det må være i orden å gifte seg med henne.

Denne mannen kjente ikke forskjellen mellom lystens ånd og Guds Ånd. Og problemet med å lese dette Skriftstedet med en feil forståelse er at så mange har gjort det i lang tid, og det har bare produsert en masse med fanatisme, istedenfor

en oppriktig død i seg selv. I blant de fanatiske grupperinger finner du disse som alltid vitner i sin ånd, om både dette og hint. Men dette Skriftstedet taler ikke om hva vi vitner i vår ånd, men hva Gud vitner i vår Ånd. Her står det slik: **ÅNDEN** Selv vitner med vår ånd. Og hvordan kunne **GUDS ÅND** vitne om en hvilken som helst annen ånd som ikke er født på nytt i Hans Eget bilde? Fordi å vitne taler om identifikasjon. Og da når Guds Ånd vitner til din ånd, da er det ikke din menneskelige ånd vitner til, men heller Hans Egen Ånd som er kommet inn i deg og som har gjort deg til en ny skapning i Jesus Kristus.

Hva som virkelig skjer er; fordi det fanatiske tankemønster også er et trofast tankemønster, trofast til sine fanatiske og ytterliggående ideer, og fordi vi ser det som et trofast tankemønster, er det derfor antatt av de fleste å være et ærlig tankesett, og vi ønsker ikke å slå en person fordi han er ærlig. Men de som vandrer i denne tilstanden, blir så opptatt med himmelen at de ikke duger særlig lengre på denne jord, og resultatet blir at andre blir støtet bort p.g.a. sine ytterliggående mentale tilstand, og da når andre holder seg unna fra den type tankegang, mister de selv kontakten med sin indre samvittighet fra Den Hellige Ånd, som forsøker å dirigerer deres sjel inn i de dypere ting som tilhører ordet. Og slik ender de opp på den formelle siden.

Det ser ut slik ut i Kristendommen at vi ender opp den ene eller den andre ytterlighet. Du enten ser de som er så tom for oppriktighet at de ender opp som tørre og formelle Kristne, eller på den andre siden ser du de som er så super duper ekte, at deres oppriktighet blinder dem for det faktum at de er så fjernt fra Sannheten at de nesten er blitt mystisk i sin innstilling til Ordet, og for dem har alt et slags super åndelig betydning.

Og sa ikke Br. Branham at vi skulle forbli mitt på veien? Vi skulle holde en passende avstand fra den ånd med villfarende og ekstase, og dog uten å fornekte Guds gave og hans kall til oss, og vår følsomhet til Hans Ånd som beveger seg imellom oss og i oss.

For å kunne vandre og å kunne holde balansen som Hans barn, må vi betrakte å vandre i Hans Nærvær og ved å ha den rette porsjon av Guds Frykt, fordi Guds frykt er begynnelsen av alt Visdom.

Det er grunnen til at vi må spørre oss selv, hva betyr denne vitnesbyrd eller utsagn fra Ånden? Den rette spørsmål skulle være, hva er vitnesbyrdet fra Den hellige Ånd, og hvordan gjør Gud: *vitner med vår ånd at vi er Guds barn?* La oss gå til Johannes og se hva Guds Ord forteller oss med hensyn til den Vitne som Gud har med hensyn til Hans Sønn. Fordi her finnes et mønster som vi må følge.

Joh 5,30 *Jeg kan ikke gjøre noe ut fra Meg Selv. Etter det Jeg hører, dømmer Jeg. Og Min dom er rettferdig, for Jeg søker ikke Min Egen vilje, men Faderens vilje, Han som har sendt Meg.*

31 Dersom Jeg vitner om Meg Selv, er Mitt vitnesbyrd ikke sant.

32 Det er en annen som vitner om Meg, og Jeg vet at det vitnesbyrdet Han vitner om Meg, er sant.

33 Dere har sendt bud til Johannes, og han har vitnet om sannheten.

34 Ikke at Jeg tar imot vitnesbyrd fra et menneske, men Jeg sier alt dette for at dere skal bli frelst.

35 Han var lampen som brant og lyste, og for en tid var dere villige til å glede dere i hans lys.

36 Men Jeg har et større vitnesbyrd enn det som kom fra Johannes, for de gjerningene som Faderen har gitt Meg å fullføre, selve de gjerningene Jeg gjør, vitner om Meg, at Faderen har sendt Meg.

Leg nå merke til at Jesus sier her at vitnesbyrdet fra et menneske, uansett hvem han er fortsatt ikke god nok. Vitnesbyrdet må komme fra Ånden eller Faderen Selv.

37 Og Faderen Selv, som har sendt Meg, har vitnet om Meg. Dere har aldri verken hørt Hans røst eller sett Hans skikkelse.

38 Men dere har ikke Hans ord boende i dere, for Den Han sendte, Ham tror dere ikke.

39 Dere gransker Skriftene, for dere mener at dere har evig liv i dem, nettopp de vitner om Meg.

40 Men dere vil ikke komme til Meg så dere kan ha liv.

For det andre. Hvordan er denne forente vitnesbyrd fra Guds Ånd og vår egen, klart og tydelig atskilt fra den antagelse fra det naturlige sinn og fra djevelens villfarelse? Vi kan ikke engang ta hensyn til vitnesbyrdet fra vår egen ånd. Det er her hvor menneskeheten har gått feil i fortiden.

Ordsp 14,12 Det kan være en vei som synes rett for mannen, men enden på den er dødens vei.

Og videre sa Gud i: **Jes 55,8** For Mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier er ikke Mine veier, sier Herren.

Videre ser vi i **1. Joh. 2:3 og 5; 3** På dette vet vi at vi har lært Ham å kjenne, om vi holder Hans bud.

Men den som holder Hans ord, i ham er i sannhet Guds kjærlighet blitt gjort fullkommen. Ved dette vet vi at vi er i Ham.

Derfor har vi kun en måte å vite på at vår ånd vitner med Hans Ånd og det er at vi holder Hans Ord. Det er alt det dreier seg om for et lydige Guds barn. Ikke lydige p.g.a. frykt eller straff, men lydige fordi vi har samme tanker om dette som han har.

Og igjen ser vi i **1. Joh. 2:29**; *Når dere vet at Han er rettferdig, så forstår dere også at hver den som gjør rettferdigheten, er født av Ham.*

Og igjen fra **1. Joh. 3:19-20** *Og på dette vet* vi at vi er av sannheten og skal slå våre hjerter til ro framfor Ham. 20 For dersom vårt hjerte fordømmer oss, er Gud større enn vårt hjerte og kjenner alt.*

Dette burde fortelle oss rett her at det er ikke hva våre hjerter fordømmer eller ikke fordømmer, heller ikke hva våre hjerter vitner eller ikke vitner, men det er ganske enkelt hva Gud vitner som virkelig gjelder til slutt.

Derfor er det ikke slikt at det er hva vi vitner i våre hjerter, fordi **Jeremia 19:9** sier; *Hjertet er svikefullt, mer enn noe annet; det kan ikke leges. Hvem kjenner det?*

Dette er grunnen til at Gud ikke overlater det til våre hjerter til å gjøre eller ikke gjøre. Å vite eller ikke vite, å vitne eller ikke vitne, men Han kjenner våre hjerter, det er sikkert.

1 Tess 2,4 *Men ettersom vi var blitt prøvd av Gud for å bli betrodd evangeliet, så taler vi også, ikke for å tekkes mennesker, men for Gud, som prøver våre hjerter.*

Sal 7,10 *Jeg ber Deg: La de ugudeliges* ondskap ta slutt, men la den rettferdige stå fast! For Du, Den rettferdige Gud, prøver hjerter og nyrer.*

Det gjelder ikke hva du gjør eller, fordi det finnes noen som tror at de gjør, og til og med tenker at de gjør Guds vilje, og allikevel får de ikke noe ære for det de har gjort. Jesus sa til oss at de skulle si: "Har vi ikke gjort dette i Dit Navn, og Han skal si: "Gå vekk fra meg, dere urettferdige, Jeg har aldri kjent dere"

Så alt kommer ned til dette: Gud må vitne med din ånd at du er en Guds sønn, og dette forteller oss at Gud har første plassen/høyeste rang. Og slik skal det være.

Og hvordan kan det ha seg at alle disse mennesker kan gjøre alt dette arbeidet for Gud, når Gud Selv ikke engang vil anerkjenne deres arbeid?

Når de tror at de gjør det og Gud ikke tror at de gjør det, da er det klart at de virkelig ikke gjør det for Gud, fordi Gud ikke anerkjenner det på noen som helst måte.

Da er spørsmålet der fortsatt, hvordan er det mulig at de elsker Gud og deres neste og de holder hans bud og de blir fortsatt ikke anerkjent?

Men da blir spørsmålet ikke om hvordan det ser ut for Gud om hva de gjør, men heller hvordan det ser ut for de selv? For de trodde selv at de vitnet med Guds

Ånd, når Gud ikke vitnet med dem. Han sa: ”Gå vekk fra Meg, jeg kjenner ikke dere.”

Nå må vi spørre oss selv: ”Hva er dette vitne eller vitnesbyrd fra ånden? Det virkelige spørsmålet skulle være, hva er vitnesbyrdet til Guds Ånd; og hvordan vitner Han med hvor ånd at vi er Guds barn?”

For det andre. Hvordan blir denne forente vitnesbyrd av Guds Ånd og vår egen ånd klart og tydelig atskilt fra den naturlige sinns tro og fra satans villfarelse?

Ved å undersøke dette Skriftstedet som taler om Guds Ånd som vitner til vår Ånd, må vi være forsiktig å ikke tenke at det er vår egen Ånd som er vitne, fordi Apostel Paul nesten ikke taler om vitnesbyrdet fra vår egen ånd. Apostelen sa den forgående vers: Dere har mottatt Ånden som sier: ”Abba, Fader.” Og rett etter føyer han til: ”Den samme Ånden vitner til vår ånd at vi er Guds Barn.” det betyr at det er Han, Guds Ånd som vitner, det er den samme Ånden som setter oss i stand til å rope Abba Far. Og som jeg allerede har sagt, vitnesbyrdet fra din egen ånd, skjønt bra, fordi det holder deg i sjakk, er en forførende sak.

Det er Guds Vitne Selv til din ånd og for din ånd som teller. La oss se det i øyene, om vi tror på Guds suverenitet, da har vår vitnesbyrd til Gud av ingen verdi, fordi vi ikke kan trekke fra eller legge til noe til Gud. Det som er av virkelig verdi er hva Han vitner om oss, dersom Han ikke vitner om oss går vi fortapt, og forblir fortapt.

Vår oppførsel som; lydighet i Læren, i tale, i handling og ved å underlegge oss under Guds Vilje er vår ytre bevis i å vise at vi har identifisert oss med vår rolle som barn, men disse i seg selv er ikke nok for å bevise at du er en sønn. Men når du er gitt bevis til å være en sønn ved Guds Ånds vitne, da vil disse handlinger hjelpe deg til å forstå den rollen som Gud har til deg.

Apostel Paul sier i **1 Kor 14,20** *Brødre, vær ikke barn i forstand, men vær småbarn i ondskap! I forstand skal dere være modne.*

Hver et menneske anvender disse Skriftsteder til seg selv for å vite om han er et Guds barn. For det første; om vi vet at: *”Så mange som er ledet av Guds Ånd er Guds Barn.”*

For det andre, kan du resonnerer; jeg er *”ledet av Ånden,”* og slik konkluderer du; *”derfor er jeg et Guds Barn.”*

Paulus sa i **Rom 9,1** *Jeg taler sannhet i Kristus, jeg lyver ikke, og min samvittighet vitner også sammen med meg i Den Hellige Ånd*

Nå er vår samvittighet et vitnesbyrd av vår egen ånd, som Gud har gitt oss for å være hellig i våre hjerter, og hellig i tale. Det er en samvittighet for oss når vi har mottatt Åndens godkjenning, disse karakteristikker som er nevnt i Guds Ord,

som hører til Hans godkjente barn. Slik er vi oppmerksom på å ha et kjærlig hjerte mot Gud, et kjærlig hjerte mot alle mennesker; og vi har et barnslig tillit til Gud vår Fars Ord, vårt ønske er ikke noe annet enn Ham, vi kaster alle våre sorger på Ham, og omfavner et hvert Guds barn med et ærlig og mild hengivenhet. Et samvittighet som innerst inne blir stadfestet av Guds Ånd, i Guds Sønns lignelse, og at vi vandrer foran Ham i rettferdighet, nåde og sannhet, ved å gjøre de ting som behager Ham.

Men vi kan fortsatt lure oss selv. Jesus sa i **Joh 5,31** *Dersom Jeg vitner om Meg Selv, er Mitt vitnesbyrd ikke sant.*

Det betyr at vitnesbyrdet i vår egen sjel skjønt meget bra egentlig ikke betyr noe. Jeg kan kreve Gud som min Far med all mit styrke, men hva er vitsen om Han ikke krever meg? Dette er argumentet som jests brukte mot Farsiseerne. De begynte å påstå å være Abrahams sæd, og da Jesus forklarte dem at Abraham hadde to slags sæd, en etter løfte og den andre ved kjøttslig omgang, da påstå de at det var Gud som var deres Far. Og Jesus la ut bakgrunnen om hvem du kan kreve. Han sa, dere gjør deres Fars gjerninger. Dette er ditt vitne i ånden, dersom du er ett **virkelig** Guds barn da gjør dere de ting som Faderen viser dere. Så vitne i din ånd fra Ånden er tilstanden til din ånd i respons til Guds ting.

Joh 8,32-55 **32.** *Og dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre dere fri.* **33** *De svarte Ham: "Vi er Abrahams ætt og har aldri vært treller under noen. Hvordan kan Du si: Dere skal bli fri?"* **34** *Jesus svarte dem: "Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Den som gjør synd, er syndens trell. 35* *Trellen blir ikke i huset til evig tid. Sønnen blir der til evig tid. 36* *Så hvis Sønnen gjør dere fri, da blir dere virkelig fri."* **37** *"Jeg vet at dere er av Abrahams ætt, men dere søker å drepe Meg, fordi Mitt ord ikke har noe rom hos dere. 38* *Jeg taler det Jeg har sett hos Min Far, og dere gjør det dere har sett hos* deres far."* **39** *De svarte og sa til Ham: "Abraham er vår far." Jesus sa til dem: "Hvis dere var Abrahams barn, ville dere gjort Abrahams gjerninger. 40* *Men nå forsøker dere å drepe Meg, et Menneske som har fortalt dere sannheten som Jeg har hørt fra Gud. Abraham gjorde ikke slikt. 41* *Dere gjør deres fars gjerninger."* *Da sa de til Ham: "Vi ble ikke født i hor. Vi har én Far - Gud."* **42** *Jesus sa til dem: "Hvis Gud var deres Far, hadde dere elsket Meg, for Jeg er utgått fra Gud og kommet hit. Jeg er heller ikke kommet av Meg Selv, men Han sendte Meg. 43* *Hvorfor forstår dere ikke Min tale? Fordi dere ikke er i stand til å høre Mitt ord. 44* *Dere er av deres far, djevelen, og dere vil følge deres fars lyster. Han var en morder fra begynnelsen og står ikke i sannheten, for det er ingen sannhet i ham. Når han taler løgn, taler han ut fra sitt eget, for han er en løgner og løgnens far. 45* *Men fordi Jeg taler sannheten, tror dere Meg ikke. 46* *Hvem av dere kan overbevise Meg om synd? Og hvis Jeg sier sannheten, hvorfor tror dere Meg ikke? 47* *Den som er av Gud, hører Guds ord. Derfor hører dere ikke, fordi dere ikke er av Gud."* **48** *Da svarte jødene og sa til Ham: "Sier vi ikke med rette at Du er en samaritan og besatt av en demon?"* **49** *Jesus svarte: "Jeg har ingen demon. Men Jeg ærer Min Far, og dere vanærer Meg. 50* *Jeg søker ikke Min*

Egen ære. Det er En som søker den og dømmes. 51 Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Om noen holder fast på Mitt ord, skal han aldri i evighet se døden." 52 Da sa jødene til Ham: "Nå vet vi at Du har en demon! Abraham er død og det samme er profetene, og Du sier: Om noen holder fast på Mitt ord, skal han aldri i evighet smake døden. 53 Er Du større enn vår far Abraham, som er død? Også profetene er døde. Hvem er det Du utgir Deg for å være?" 54 Jesus svarte: "Hvis Jeg ærer Meg selv, er Min ære ingenting. Det er Min Far som ærer Meg, Ham dere omtaler som deres Gud. 55 Likevel har dere ikke kjent Ham, men Jeg kjenner Ham. Hvis Jeg sier: Jeg kjenner Ham ikke, er Jeg en løgner som dere. Men Jeg kjenner Ham og holder Hans ord.

Hva er da vitnesbyrdet av Guds Ånd? Hvordan ”vitner Han med vår ånd at vi er Guds Barn.” Det er vanskelig å finne ord i ethvert språk til å forklare: ”de dype ting fra Gud.” Det er virkelig sant at det er ingen som tilfredsstillende kan uttrykke hva vi erfarer.

Etter beste evne kan jeg si at Åndens vitnesbyrdet er en indere fornemmelse på sjelen, hvor Guds Ånd vitner direkte til min ånd, at jeg er en Guds sønn; at Jesus Kristus har elsket meg, og har gitt seg selv for meg; og at alle mine syndere er visket ut og til og med jeg er forsonet med Gud.

Vi må se oss selv som syndere. Vår ånd vil aldri innrømme at vi er fortapte syndere.

Guds Ånds vitnesbyrd må gå foran vår egen ånds vitnesbyrd. Vi må være hellig i hjerte, og hellig i vårt liv før vi kan bli klar over at vi er det, før vi kan ha vitnesbyrdet av vår egen ånd at vi er hellig både på innsiden og utsiden. Vi må elske Gud før vi kan bli hellig over det hele, dette er roten til all hellighet. Nå kan vi ikke elske Gud, før vi vet at Han elsker oss. ”Vi elsker Ham fordi Han elsket oss først.” Og vi kan ikke vite Hans til givende kjærlighet til oss, inntil Hans Ånd vitner til vår Ånd. Det er grunnen til at dette vitnesbyrdet av Hans Ånd må komme før Guds kjærlighet og all hellighet, følgelig må det rangere over vårt indre bevissthet eller vitnesbyrdet fra vår ånd.

Og bare da, når Guds Ånd vitner med vår ånd at ”Gud har elsket dere, og gitt Hans Egen Sønn for å bli et sonoffer for dine synder; Guds Sønn har elsket dere, og vasket dere fra deres synder ved Hans Blod.” ”Vi elsker Gud fordi Han elsket oss først. Og for Hans skyld, elsker vi våre Brødre også. Og uten dette kan vi ikke bli bevisst for oss selv: ”Vi kjenner de tingene som er uten vederlag gitt oss fra Gud.” Vi vet at vi elsker Gud og holder Hans Bud, og med dette vet vi også at vi er Guds sønner.” Dette er vitnesbyrdet av vår ånd dreier seg om, så lenge vi fortsetter å elske Gud og holder Hans Bud, blir i ett med Guds Ånds vitnesbyrd at vi er Guds Barn.

Han viser oss ikke bare alt Han har gjort i oss, men også viser Hans egen gjerning og viser klart hva Han har tilveie brakt. Paulus taler om det når vi mottar Ånden: ”At vi forstår de ting som er gitt oss fra Gud uten vederlag.” At

Han forsterker vår vitnesbyrd av vår bevissthet ved å berøre vår "troskyldighet og guddommelig oppriktighet;" Og gitt oss muligheter til å skjelne i et bedre og sterkere lys, så vi gjør de saker og ting som behager Ham.

For å ekskludere alt tvil om hva; "*Ånden Selv vitner* med vår ånd at vi er Guds barn,*" betyr, kommer svaret her.

Den felles vitnesbyrd av vår egen Ånd og Guds Ånd er dette, at vi legger ned vår egen vilje til fordel for Hans Vilje. Jesus Selv sa: "Ikke min vilje men Din Vilje skjer." Og dette er vitnesbyrdet av Ånden med vår Ånd. Vi identifiserer oss med Faderen og gjør Hans Vilje. Slik blir vår vilje også identifisert med Hans Vilje og at Hans vilje får første plassen.

Åpenbaringsbok Kap. 4 Punkt 2. 24 eldste 01 01 61.

§ 321. Helliggjør denne lillemenigheten denne formiddagen Herre. Helliggjør ethvert menneske, som er her inne, med Den Hellige Ånd, og la Den Hellige Ånd komme inn i deres hjerte ja til oss alle. Forfrisk Ånden i de som allerede har åpnet sine hjerter gjennom sin selv vilje og har fornektet sitt egen vilje og har kommet til å forstå Din Vilje.

Her har du det. Dette er å la din vilje fare og mottar Faderens Vilje. Dette er vitnesbyrdet far Hans Ånd, Hans Ånd i din Ånd.

§231. Hva er selvvilje? Hvorfor kaller du det selvvilje, Br. Branham? Fordi det setter oss tilbake igjen til samme posisjon som Adam og Eva hadde i Paradiset. Hvordan? De to Treer i Edens Hage. Selvvilje. Den ene er døden og denne Liv. Det frie moralske valg ... Gud plasserte den første mannen, Adam og Eva akkurat her på det frie moralske valg. Han plasserte deg på samme stedet. Og den eneste måte du kan ordne det er her med ditt selv vil. Halleluja. Din selvvilje. Du må bli kvitt din selvvilje, og slip Guds vilje inn, fordi dette er den eneste kanalen som leder til ditt hjerte.

§232. Å, dere Baptister og presbyterianere. Og dere Metodister og Pilgrims Hellige kan komme til helliggjørelse, men dere er nødt til å ville for å gjøre Guds Vilje.. Å ville selv for å bevirke at Den Hellige Ånd kommer inn her for å frambringe:

"Disse tegn skal følge dem som tror. I Mitt Navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale i tunger, tar de opp dødelige ting skal det ikke skade dem, på de syke skal de legge sine hender og de skal bli helbredet."

Disse tegn skal følge dem som har latt sin vilje bli til Min Vilje, og de gjerninger som jeg gjør skal de gjøre aldeles på samme måte.

Jeg håper at dere ikke går glipp av Det. Der er en vilje til å gjøre Guds Vilje. Ser du hva jeg mener?

§ 308. Nådetronen. Nådetronen er i dit hjerte, tronen som Hans Nærvær skinner ut ifra i alle Hans barn, "Shekina Herligheten," inne i menneskehjertet. Her er menneskehjertet. Er det riktig? Er det Nådes Trone? Hvordan kommer man gjennom det inn i det, igjennom disse forskjellige systemer? Gjennom egen vilje, egen vilje kommer inn i her, og hva kommer ut? Shekina Glorie. Hva er Shekina Glorie? Det er Guds Nærvær. Og når en mann eller en kvinne går, gir de gjenskinn av Guds Nærvær. Han går ikke inn i spillebuler, og kjører på. Han går ikke ditt og forneker Guds Ord. Uansett hva folk sier så har han fokusert hjertet sitt på en ting; Gud. Og hvis han virkelig er kalt av Gud, da gir Jesus Kristus gjenskinn av Seg Selv igjennom ham med Guds Nærvær, ved å gjøre de samme tingene som Han gjorde langt tilbake i tiden, og stadfester det samme Evangeliet, forkynne det samme Ordet, samme Ordet som stadfestes i samme målestokk som Det ble den gangen. Akkurat slik, som det virkelig var på Pinsen, blir det målt tilbake med igjen. Å du og du!

1 Joh 5,10 Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet i seg selv.
Og Den Vitne som vi ekkoer er Guds Ånd.

Bønn.